Zuckerbergova megalomanie. Jak západní IT korporace svými manipulacemi a zacházením se zaměstnanci připravují půdu pro nový otrokářský řád ... postavený na lidské hlouposti

- CZ24 News | 5. listopadu 2021

Viktorie Nikiforová obnažuje na příkladu Facebooku podhoubí vlivu západních IT korporací, které svými manipulacemi a zacházením se zaměstnanci připravují půdu pro nový otrokářský řád

Zpočátku se mělo za to, že nechvalně proslulé hnutí MeToo je zamýšleno jako nástroj k obtěžování různých VIP osobností. Ale co se nestalo? Nyní byl tento nástroj použit proti IT oligarchovi Marku Zuckerbergovi a jeho ženě Priscille Chan. Demokratická strana, která se dostala k moci, se domnívá, že tvůrce Facebooku není dostatečně aktivní v pronásledování nepřátel lidu – trumpistů, a je připravena na něho uvalit politický proces.

Miliardářský pár zažalovali bývalí zaměstnanci Zuckerbergovy rodinné kanceláře. Obvinění zahrnují sexuální obtěžování, diskriminaci, homofobii, rasismus, sexismus, a dokonce i transfobii. A pak jsou tu ještě takové maličkosti: žalobci byli neustále nuceni pracovat nad svůj úvazek a nebyly jim propláceny přesčasy. Ale to, jak každý chápe, nic neznamená. Hlavní věcí jsou politická obvinění podobná těm, jaká v těchto časech nabývají děsivé podoby. Například Harvey Weinsteinovi napařili 23 let vězení – a to bez transfobie a homofobie.

Rodinný bordel

Co se u Zuckerbergů ve skutečnosti stalo? Rodinná kancelář na West Street je celá administrativní úřadovna s rozsáhlým personálem zaměstnanců rodiny Chan-Zuckerbergových. Chůvy, překladatelé, pokojské, sekretářky, ochranka, řidiči, cvičitelé. Jednou ze zaměstnankyň na West Street byla Mia Kingová – v letech 2018-2019 pracovala v bezpečnostním oddělení a hlídala posvátné osoby Zuckerberga a Chan před možným obtěžováním.

Mia Kingová ve své žalobě tvrdí, že ji pravidelně urážel její šéf ochranky Liam Booth, bývalý policista a agent tajné služby USA. Jeho narážky se týkaly barvy její pleti, vlasů a sexuální orientace – Mia Kingová je černoška a otevřená lesbička. Dívka o problému diskutovala se svými kolegy a ptala se, zda si má stěžovat svým nadřízeným. Bylo jí řečeno, že případ je beznadějný a že bude jednoduše propuštěna.

Druhým zaměstnancem West Street, který riskoval žalobu na Zuckerberga a Chan, byl šestadvacetiletý muž, který se rozhodl vystupovat pod pseudonymem John Doe, což je v USA běžná praxe pro účastníky soudních sporů. Sloužil na miliardářově panství jako „hospodářský pomocník“ a také si dost vytrpěl od zlomyslného šéfa ochranky. Liam Booth se vysmíval jeho sexuální orientaci – není asi třeba upřesňovat, že byl gay. Jednou ho dokonce na veřejnosti chytil za hýždě.

Kingová a John Doe obviňují miliardářský pár z vytváření toxického prostředí na pracovišti. Skutečným podnětem k žalobě však bylo, že Zuckerberg a jeho žena služebnictvo nakonec propustili.

Z panství se stal bordel, služebnictvo bylo přepracované (John Doe si stěžoval, že ho nutili pracovat přes 17 hodin v kuse, dokud nepřišli jeho šéfové) a šéfové šikanovali své podřízené. Atmosféra nápadně připomínala otrokářskou plantáž.

Nadřazenost vyvolených

Případ Zuckerberg-Chan dokonale vykresluje megalomanii, která jako virus zasáhla všechny dnešní superboháče. Za jakým účelem nepřetržitě bojují proti hladu, chudobě, útlaku, oteplování, zachraňují lidstvo – a kam ho vedou? Mohli by nám prodávat pivo, auta a internetové služby jako za starých dobrých časů a jednoduše za to inkasovat peníze – ale oni ne. Odkud se bere jejich touha vládnout vesmíru?

Tato mánie v podstatě odráží neuvěřitelné třídní rozvrstvení současné společnosti. Na jedné straně tu máme Zuckerberga s jeho miliardami, sídly, nekonečným počtem služebnictva, informační družinou a politiky na výplatní listině. Na druhé straně jsou jeho nesvéprávní sloužící, kteří jsou za svou těžkou práci placeni od hodiny a musí se obracet na soud, aby jim byla alespoň tato skromná částka vyplacena v plné výši. Majitel miliard v USA neplatí žádné daně. Jeho americkým zaměstnancům však daňový úřad účtuje 30 procent z jejich výdělku.

Na jedné straně majitel Facebooku neustále žvaní o tom, že se má jíst méně, žít skromněji a bojovat za „rovnost“. Na druhou stranu si bezostyšně užívá nezdravého luxusu, o jaký by normální člověk ani nestál. Všechna ta obrovská panství, soukromé tryskáče, pluky služebnictva. K čemu to všechno je?

Tento pohoršující rozpor nelze racionálně zdůvodnit. Musí se tedy vytvořit mýtus a neúnavně masám tvrdit, že „tomu nerozumí, že je všechno jinak“. Zuckerberg a Chan, která se na něho pověsila, přece „nejsou jako ostatní“. Oni jsou to X-meni, mají superschopnosti. Zuckerberg nám přece neprodává pouze internetové služby. Přináší nám hodnoty, stanovuje vysoké cíle, dává životu smysl. Vytváří *Metavesmír* – ne, to není vtip, tak se skutečně jmenuje jeho nový byznys projekt, který souvisí s brýlemi pro virtuální realitu.

Celou tuto snůšku nesmyslů potom úspěšně konzumují miliony nepříliš vzdělaných lidí po celém světě. Pro ně je Zuckerberg skutečně jakýmsi bohem. Něco jako Avatár.

Facebook jako Olymp

Všechny Zuckerbergovy společnosti – jeho zaměstnanci si na to opakovaně stěžovali – jsou organizovány na principu sekty. Vysněná práce pro tisíce lidí z celého světa se tak často mění v obludný korporátní pressing, v divočinu kancelářských praktik, obtěžování, diskriminaci a nekonečné přesčasy.

A v tom se vysoce placení intelektuálové pracující pro Facebook nijak neliší od prosťáčků, kteří si u Zuckerbergů přivydělávají jako pokojské nebo ochranka. Všichni – bez ohledu na to, zda mají titul či nikoli – propadnou magii značky, myslí si, že je čekají šťastné dny, a pracují jako šílení, aniž by mysleli na obvyklé věci, jako je bezpečnost a ochrana zdraví, zdravé pracovní prostředí, prémie a sociální dávky.

V inovativní společnosti Facebook, která neúprosně vede lidstvo ke štěstí, neexistují žádné odbory. Není náhoda, že zde pracuje mnoho cizinců. Jsou to ti nejzranitelnější a závislí pracovníci, s nimiž si vrcholoví manažeři mohou dělat co chtějí, podobně jako s gastarbeitery, jen s lepším platem. Není naděje, že by se nějak zorganizovali a pokusili se umravnit tuto supervelmoc, jakou vlastník firmy skutečně ovládá.

Těmto intelektuálům, kteří bojovali a vyhráli velkou válku o volné místo v Zuckerbergově firmě, ani nepřijde na mysl, že by to mohlo být jiné. *„Úžasná společnost, miluju ji,“* odfrkují si zamrzlí zaměstnanci. Sekta jako obchodní model je samozřejmě mnohem výnosnější než tradiční firma. Nepůjdete žádat boha Marka o zvýšení platu. Věřící nepotřebují neschopenku ani mateřskou dovolenou. Zemřou v práci se šťastným úsměvem na tváři.

Cesta ke světovládě

Zuckerbergovy společnosti tento sektářský model zacházení s pracovníky jako s otroky usilovně šíří po celém světě. Sociální média dnes soustřeďují ty nejarchaičtější pracovní praktiky, které jsou v reálném světě dosud nezákonné. Je to koncentrace podvodného okrádání, šejdířství a bezmezného vykořisťování. A to vše je předkládáno pod rouškou „osvobození“ a „sebepoznání“ a záměrně vnucováno celému světu.

Výmluvný fakt: Facebook Workplace, chatovací platforma určená ke spojení zaměstnavatelů a zaměstnanců po celém světě, monitoruje a zakazuje v korespondenci slovo „odbory“.

Ambice IT oligarchů jsou samozřejmě průhledné: shodit z podstavce národní vlády, pošramotit suverenitu států a „zabydlet se“ ve vlastní světovládě. Pak se miliardy lidí ocitnou ve stejném postavení jako služebnictvo na Zuckerbergově panství. Takto bude vypadat globální trh práce: obtěžování, přepracování, šikana, nevyplácení mezd a naprostá absence sociálních jistot. Ochranu nebude mít nikdo – národní státy jsou odsouzeny k zániku. Práce na volné noze se rychle změní v ryzí otroctví.

Uvidíme, jak si Mia Kingová a John Doe dokáží ohájit svá práva. Jenomže pouze silná národní vláda může ochránit pracující před svévolí superboháčů. Její nezastupitelnou roli v dnešních složitých podmínkách porušování všech tradičních pravidel zdůraznil ruský prezident ve svém Valdajském projevu. Zdá se, že Rusko zůstává jedním z mála států na světě, kde je pracujícím zaručen normální život a slušné zacházení.

Zdroj: Ria.ru

Autor: Виктория Никифорова

Překlad/Publikoval: Protiproud